

kan nemlig ikke tro andet, end at det bliver en ikke ringe Byrde for de kommunale Raad, selv om man ikke vilde forpligte dem til at levere Jordemoderen Visten selv om man f. Eks. kun vilde indskrænke det til at sige, at de ere forpligtede til paa hendes Begæring at meddele hende Underretning om, hvorvidt en Mand kommer i den ene eller den anden af de 5 Klasser — selv om man vil indskrænke sig dertil, bliver det dog en ikke liden Byrde, fordi det fører jo dog til, at man grupperer Skatteyderne alene for den Sags Skuld i 5 Grupper, en Operation, som man jo ellers ikke behøver at foretage. Og selv om det ikke vilde være noget stort Arbejde i de smaa Landkommuner, vil det dog sikkert blive et meget betydeligt Arbejde baade i Købstæder og meget stærkt befolkede Landkommuner. Vi have jo baade i Sjælland og ogsaa her paa Sjælland paa sine Steder Landkommuner, som ere fuldt saa stærkt befolkede som Købstæder af Mellemstørrelse. Paa saadanne Steder vilde det, forekommer det mig, blive en ikke ringe Byrde, man kom til at paalægge de vedkommende kommunale Raad. Fra det Standpunkt, jeg nærmest ser Sagen, altsaa fra Sundhedsplejens og i saa Tilfælde for saa vidt fra Jordemødrenes Standpunkt, kunde man jo synes, at disse Betragtninger om, hvorvidt Sogneraad og Byraad saa noget mere eller mindre Ulejlighed, ikke havde noget videre at betyde. Det er heller ikke for mig Hovedsagen; for som sagt, det er ikke min Sag nærmest at paase, at disse Autoriteter ikke blive overbeholdne, men Grunden, hvorfor jeg er mest tilhøjellig til at mene, at man bør blive staaende ved Endringsforslag under Nr. 4, der knytter sig mere til den bestaaende Ordning, er den, at jeg ikke er vis paa, at Jordemødrene ikke ville lide ved at blive behandlere efter Endringsforslag under Nr. 5.

Endringsforslag under Nr. 6 kan jeg slutte mig til. Jeg er tilhøjellig til at tro, at den Pensionbestemmelse, som indeholdes der, ville Jordemødrene, som Flertallets Ordfører bemærkede, i de fleste Tilfælde staa sig nok saa godt ved som ved den, der fandtes i Lovforslaget, og jeg skal derfor ikke have noget imod at gaa med paa dette Endringsforslag. Hvad Endringsforslaget under Nr. 7 angaar, kan jeg heller ikke sige andet, end at, for saa vidt Tinget virkelig vil sætte denne Præmie, saaledes at en Jordemoder for 30 Aars god Tjeneste altid skulde være berettiget til en Pension af 400 Kr. aarlig, skal jeg ikke have noget derimod. Det vil jo ikke blive Tilfælde, der indtræde saa overordentlig ofte, at det vil

give Anledning til nogen særdeles betydelig Merudgift for Amtene.

Der er kun en Bemærkning endnu, jeg vil gøre i Anledning af, hvad der er fremkommen her, nemlig fra den sidste ærede Taler, om at lade Statskassen bidrage. Det er et Spørgsmaal, som jeg dog meget vil advare imod at drage ind under denne Sags Behandling paa det nuværende Trin, fordi jeg er bange for, at naar et saadant Spørgsmaal skal drages med ind, vil det let kunne have til Følge, at Loven strander, og altsaa at Jordemødrene ingen Ting saa. Jeg vil derfor meget bede om, at man holder saadanne ny Tanker fjernt og helst holder sig til det foreliggende Grundlag; saa har jeg Haab om, at man maatte kun føre noget igennem til Jordemødrenes Fordeel, hvormod jeg, naar et saadant nyt Punkt skal drages med ind under som dette Spørgsmaal om, at Staten bør bidrage til Udgifter af denne Art, er bange for, at det let kan have til Følge, at Sagen forløber i Sandet.

Ordføreren (Rump): I Anledning af den højtærede Justitsministers Modstand mod Flertallets Forslag til § 1 skal jeg tilslutte mig nogle saa Bemærkninger. Det er ganske naturligt, at man ved sine Overbejelser i Udvalget er gaaet ud fra, at det fra Regeringen fremkomne Forslag maatte betragtes som indeholdende en Maalestok, en Forhøjelse, som i det hele taget kunde være passende for Distriktsjordemødrene, og at der ikke kunde være nogen Anledning for Udvalget til at foreslaa væsentlige Forhøjelser, navnlig naar henses til, hvorledes de kommunale Raad, som maa antages bedst at kunne have Indsigt i de paagældende Personers Liv og Levemaade, i det hele have stillet sig. Vi ville ikke sige, at de af os stillede Endringsforslag skulde betragtes som et Hele, thi saa havde vi jo stillet dem som et samlet Endringsforslag, men vi maa bestemt fastholde, at Jordemødrene i det hele og store saa fuldkomment saa meget efter Flertallets Forslag som efter Regeringens Forslag. De saa baade paa § 2 og § 3 saa meget mere, at det fuldt opbejer den Nedsættelse, den lille Nedsættelse, vi have foreslaaet i § 1 overfor Regeringens Forslag. Det er i Virkeligheden kun en lille Nedsættelse, naar man ser Sagen praktisk. Ja, hvis man tager 120 i Forhold til 160, saa er det en anden Sag; det er det, der foresvæver, at man er gaaet ned fra 160 til 120, men det er i Virkeligheden ikke Tilfældet. Hvis der i Lovforslaget havde staaet 160, saa kunde det være rigtigt, men der